Танците на "Антистатик"

Новини | Култура | на 28.05.2021 06:00 | от Вера Краузе

Защо говорим за това?

Защото в София днес пристигат танцьори от цял свят и искаме да знаем повече за тях и танца.

Днес в София започва фестивал за съвременен танц. Казва се “Антистатик” и ще има представления, срещи с артисти, разговори. Но преди да ви кажем повече за програмата и за съвременния танц, ще се върнем малко в миналото.

Първо ще отидем в Средновековието.

В средата на лятото през 1518 г. в Страсбург се случило нещо невероятно. Една жена на име госпожа Трофея излязла на улицата и започнала да танцува - няколко дни безспирно... Мълвата се разпространила бързо и към госпожа Трофея започнали да се присъединяват още хора. Тълпи от хора започнали да танцуват по пазарите, уличките и площадите!

Толкова дълго танцували, че някои дори спрели да дишат от изтощение. Хората са си мислели, че е избухнала “танцова епидемия” - всеки ден все повече хора се “заразявали” от танца. Някои историци мислят, че ставало дума за странно натравяне с плевел от житото. Той карал хората да се движат непрестанно. Днес сигурно ще кажем, че е това е бил първият флашмоб в света. Танцували всички - мъже, жени, деца.

И най-важното, танцували кой както може - подскачали от крак на крак, въртели се, клякали! Правели всякакви възможни движения, на които тялото е способно. Танцовата епидемия приключила, обаче този начин на танцуване продължил да съществува. Той е различен от балета например, където се танцува с точно заучени стъпки и движения, със специални дрехи.

Това ни води към 19. век. Тогава най-разпространен танц станал **балетът**. Балерините започнали да танцуват на пръсти, с пачки и палци. Вестниците писали възторжено за “неземните палци” на балерините. Някъде играели само балет. Наложили се строги правила, които стягали танцьорите - точно както палците стягали краката им. Примабалерините станали първите звезди на танца. Целият ансамбъл трябвало да се съобразява с тях!

Затова в началото на 20. век започнало движение за “освобождение” на танца. Идеята била танцьорите да се движат свободно, без туфли, пачки и корсети. Също свободно да изразяват чувствата си чрез танца. Подобно на хората от “танцовата епидемия” да танцуват естествено - както си искат. И ансамбълът да бъде равнопоставен - да не зависи от една примабалерина. Всичко, което днес познаваме като “**съвременен танц**”, се развило тогава.

Танцьорите се вдъхновявали от толкова различни неща - от океана, от различни шумове. Даже и от падането! Американецът Мърс Кънингам (1919 - 2009) направил постановка, в която тема било падането. Участниците падали, докато танцуват. Той също правел и танци, които не зависели от музиката.

А сега да се върнем на фестивала. На него ще видим една постановка от Румъния, посветена на танцовата епидемия, за която разказахме по-горе. Казва се “Танцови маниаци” и ще се играе на 6 юни в ДНК. Също и представление от Германия, посветено на Мърс Кънингам. То ще открие фестивала днес в двора на “Софийски арсенал - музей за съвременно изкуство”. А на 1 юни ще се играе постановката “Знамена” на сцена "Дерида". В нея аржентинката Паула Розолен показва как хората чрез знамена са си пращали кратки съобщения - месинджъра на миналото.

И накрая, какво значи името на фестивала? Това е игра на думи. От една страна е думата *анти*, което значи “против”. А от другата срана е *статично*, което значи "неподвижно" или "застояло". Значи - "против неподвижното". С името си фестивалът сякаш казва "не стойте мирни" и ни подканя да танцуваме.

Въпросника към тази статия можеш да решиш онлайн на:
/book/1383-tantsite-na-antistatik

Сканирай този QR-код и влез директно във въпросника ->

©"Вижте" е издание на Фондация Гутенберг 3.0. Всички права са запазени